

L'Església i el corral de les ovelles

Dll, 24/06/2013 per Francesc Riu i ...

[Nou ardor](#)

Els qui seguim amb interès els passos del papa Francesc no donem abast a digerir les sorpreses de la seva espontaneïtat. Quan aparta els ulls dels papers i deixa que el cor s'expressi, cal estar preparats. La sorpresa pot ser majúscula. És el que va succeir dilluns passat, quan s'adreçava als qui participaven en un Congrés de la diòcesi de Roma. En aquesta ocasió el Papa va tornar a insistir que l'Església ha de sortir a les *perifèries existencials*, tant les de la pobresa física y real com les de la pobresa intel·lectual, que, segons va dir, també és real. I allà, fora de l'Església, cal sembrar-hi la llavor de l'Evangelí, amb la paraula i el testimoni.

Per tal que els qui l'escoltaven entenguessin bé què volia dir, va deixar de banda el paper escrit i es va referir a la imatge evangèlica del corral de les ovelles, recordant el passatge del bon pastor. No vull trair les seves paraules.

“Us diré una cosa: És molt bonic aquell passatge de l'Evangelí que ens parla del pastor que, quan torna al corral, s'adona que ha perdut una ovella; deixa les noranta-nou en el corral i se'n va a cercar l'ovella perduda. Era *una* ovella! Què fem nosaltres? Nosaltres en tenim només *una* i n'hem perdut *noranta-nou*! Hem de sortir del corral, hem d'anar a cercar les ovelles que hem perdut! No ens enganyem: en el nostre món d'avui, només tenim *una* ovella, som una minoria. I com és que no sentim el fervor, el zel apostòlic per sortir del corral i anar a cercar les *noranta-nou*? Tenim una gran responsabilitat, i hem de demanar al Senyor la gràcia de la generositat i el valor de la paciència per sortir i anunciar l'Evangelí arreu. Hem de tenir l'audàcia de sortir de nosaltres mateixos, de la nostra comunitat i anar allà on els homes i les dones viuen, treballen i pateixen, i anunciar a tots la misericòrdia del Pare que es va manifestar a la humanitat en la persona de Jesús de Natzaret”.

Estic segur que, quan el papa Francesc publiqui la seva primera encíclica en la cloenda de l'Any de la fe, tindrem moltes sorpreses. Ens dirà com ell concep l'acció evangelitzadora de l'Església en el nostre món. Si acollim el seu missatge amb prou radicalitat, moltes coses haurem de canviar en la manera de ser i de fer de les nostres comunitats cristianes. O no?